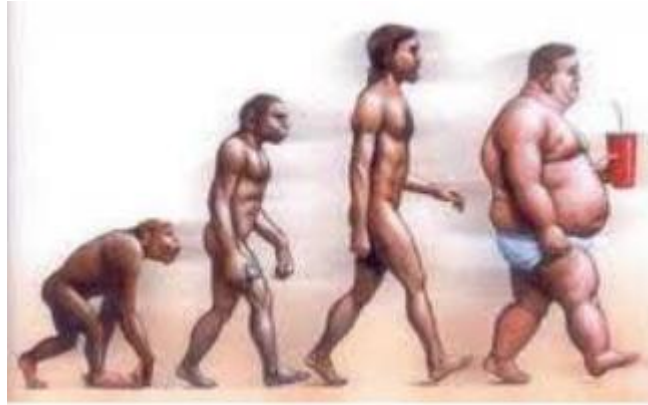

Síndrome metabòlica i qualitat de vida en individus amb esquizofrènia

01/2014 - Medicina i Salut. Un estudi sobre l'associació entre la síndrome metabòlica i la qualitat de vida relacionada amb la salut en individus amb esquizofrènia o trastorn esquizoafectiu revela la presència d'aquesta síndrome en un 36,8% dels pacients i la seva associació amb l'edat i la inactivitat laboral, entre d'altres factors. Els investigadors remarquen la importància de promocionar hàbits de vida saludables entre els malalts, així com la necessitat de col·laboració amb infermeria i atenció primària, per tal de minimitzar el risc metabòlic.

El creixent interès sobre les alteracions metabòliques i cardiovasculars vinculades a l'estil de vida i al tractament psicofarmacològic en l'esquizofrènia és visible en el debat clínic i científic. La prova d'això és l'augment del nombre d'estudis, ponències en congressos i consensos sobre salut física del pacient amb esquizofrènia (com el Consens de les Societats Espanyoles de Psiquiatria i de Psiquiatria Biològica, 2008). L'estabilitat clínica des del punt de vista psiquiàtric va lligada a la tasca de promocionar hàbits de vida saludables per tal de millorar la qualitat de vida de l'individu en la seva totalitat. L'estudi de la síndrome metabòlica en la pràctica clínica des del principi del tractament psicofarmacològic és primordial. La seva presència no només disminueix l'expectativa de vida dels individus amb esquizofrènia sinó que també està associada a una major prevalença de símptomes psicòtics i depressius i amb una pitjor percepció de la salut física. En aquest context, Letícia Medeiros-Ferreira, Jordi E. Obiols, José Blas Navarro-Pastor i Antonio Zúñiga-Lagares van decidir estudiar l'associació entre la síndrome metabòlica i la qualitat de vida relacionada amb la salut en individus amb esquizofrènia. L'objectiu principal va ser el d'investigar l'associació entre ambdós aspectes en un grup de subjectes amb esquizofrènia o trastorn esquizoafectiu, atesos en un centre de salut mental de la xarxa pública de Barcelona. Els resultats van apuntar que la prevalença de la síndrome metabòlica és d'un 36,8%. La seva presència està associada a l'edat, a la inactivitat laboral i a una millor "autocura" expressada en l'escala de qualitat de vida utilitzada. Els subjectes amb síndrome metabòlica que practiquen activitat física van referir una millor autopercepció de salut, el que reforça la importància de promoure hàbits saludables i el tractament de la síndrome des d'una perspectiva interdisciplinària. Aquest és el primer estudi sobre aquest tema "en el món real amb subjectes reals" i no amb població especialment triada per a un estudi científic. Aquest camp d'investigació es mostra fructífer tant des del punt de vista clínic com social, i la col·laboració amb infermeria i atenció primària indica la necessària intervenció interdisciplinària. Emprar múltiples estratègies per tal de minimitzar el risc metabòlic, millorar l'adherència al tractament i la qualitat de vida dels subjectes amb esquizofrènia ha de ser, si no el més important, un dels objectius principals del pla terapèutic individual.

Jordi Obiols

Departament de Psicologia Clínica i de la Salut

Medeiros-Ferreira, Letícia; Obiols, Jordi E.; Navarro-Pastor, José Blas, i Zúñiga-Lagares, Antonio. Metabolic syndrome and health-related quality of life in patients with schizophrenia. *Actas Españolas de Psiquiatria* 41(1): 17-26. 2013.